

4.12. I meddelelsen refereres der flere steder til landbrugssektoren og de alvorlige problemer med at opnå en passende prissætning i denne produktionssektor. Blandt andet peges der på den vanskelige evaluering af bæredygtig efterspørgsel og forbrug, kraftigt subventionerede afgrøder, evaluering af den diffuse forurening, som skyldes anvendelse af nitrater og pesticider, den fælles landbrugspolitik og manglen på en pålidelig metode til beregning af miljøomkostninger og

-fordele. Derfor er der behov for et separat udspil og specifikke overvejelser vedrørende vandprissætning inden for landbruget. For eksempel bør der tages hensyn til den gavnlige virkning, der kan opnås gennem kunstvanding af kornmarker, såsom bevarelse af truede sorter, jordbundsforbedring eller sikring af CO₂-dræn, som er af betydning i forbindelse med klimaændring.

Bruxelles, den 24. januar 2001.

Göke FRERICHS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets direktiv om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest«

(2001/C 123/16)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 2. oktober 2000 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Cornelius Scully til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 20. december 2000.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 378. plenarforsamling af 24.-25. januar 2001, mødet den 24. januar, følgende udtalelse med 81 stemmer for og 2 hverken for eller imod.

1. Indledning

1.1.2. Den kliniske diagnose kan være meget vanskelig, særligt på et tidligt stadium af sygdommen i en besætning; også laboratoriediagnoser kan være vanskelige at foretage.

1.1. Klassisk svinepest (CSF)

1.1.1. Sygdommens generelle karakteristika

- Klassisk svinepest er en virusinfektion, der rammer tamsvin og vildtlevende svin, og er forårsaget af den velkendte svinepestvirus, der er uden risiko for mennesker;
- Kliniske symptomer: feber, nedsat ædelyst, luftvejssymptomer, blødninger i huden; de kliniske symptomer og deres intensitet varierer dog meget;
- Dødeligheden er også varierende (fra meget lav blandt søer til meget høj blandt smågrise);
- Der er ingen helbredelsesmuligheder. Nogle svin udvikler en kronisk tilstand af dårlig trivsel osv.

— Inkubationstid: 7-10 dage hos et enkelt dyr, 15-30 dage i en besætning;

— Infektionens hovedvej: direkte eller indirekte kontakt med inficerede svin (luftbåren infektion mulig); flytninger af svin, der er smittebærere, spiller en betydelig rolle i sygdomsspredningen.

1.1.3. Virussen kan overleve længe i svinekød og kan spredes via ulovlig brug af affaldsfoder; dette er den hyppigste smittevej for sygdommen. Svinepest påvirker handlen med svinekød.

1.1.4. Den virus, der fremkalder svinepest, er meget smitsom og kan overføres via lastbiler, tøj osv. Det er derfor vigtigt i sygdomsbekæmpelsen, at der iagttages streng karantæne og Stand Still-ordrer.

1.2. Hovedproblemer forbundet med CSF og dens virkninger

- Områder med stor svinebelægningsgrad;
- Nye tilfælde og persistens af CSF hos vildtlevende svin;
- Slagtning og destruktion af millioner af svin i 1997-1998;
- Store omkostninger og tab for EU-budgettet, for medlemsstaterne, for landmændene og skatteyderne.

1.3. Kommissionens forslag til foranstaltninger for tamsvin:

- Øget sygdomsbevidsthed og beredskab (effektive katastrofeplaner er altafgørende);
- Hurtige og skærpede aktioner i tilfælde af udbrud (præventiv aflivning af svin i kontaktbedrifter);
- Forbedring af diagnostiske færdigheder med henblik på at kunne stille en tidligere diagnose;
- Forbedring af epidemiologiske undersøgelser for at kunne spore tilfælde bagud og forudse nye.

1.4. Det nylige udbrud i Nederlandene, der resulterede i slagtning af 10 millioner svin og efterfølgende skadeserstatninger til EU-landmænd, foranledigede nogen kritik fra Revisionsretten.

2. Generelle bemærkninger

Det foreslåede direktiv ændrer det tidligere direktiv om klassisk svinepest, som ØSU udarbejdede udtalelser om i 1987 og 1991⁽¹⁾. Disse ændringer bifaldes.

2.1. Begrundelsen gør fuldt rede for grundene til at indføre lovgivning om en »markørvaccine«, herunder de sjældne tilfælde, hvor den evt. bør anvendes. Begrundelsen peger også

med rette på den åbenlyse mangel, at der endnu ikke eksisterer en troværdig diagnostisk test til at differentiere mellem den »naturlige streng« og »vaccinationsstrengen« i virusen. Indtil denne test er på plads og gennemafprøvet, kan vaccinen ikke benyttes.

2.2. Inden vaccinen introduceres på markedet, skal følgerne for WTO kendes.

2.2.1. Følgerne af vacciner og deres anvendelse for handelen med tredjelande skal undersøges. Der bør være international videnskabelig enighed, inden de indføres. Hertil hører også, at »ansøgerlandene« fra Østeuropa er indforstået med Fællesskabets svinepestpolitik.

2.3. Klassisk svinepest hos vildsvin

2.3.1. Dette emne er indarbejdet i Kommissionens forslag. Medlemsstaterne bør iværksætte målrettede oplysningskampanjer, så de forskellige grupper i samfundet kan samarbejde effektivt, når der er behov for sygdomsudryddelse.

2.3.2. Hvor der er konstateret svinepest hos vildtlevende svin er kontrol — for slet ikke at tage om udryddelse — erfaringsmæssigt meget vanskeligt.

2.4. ØSU er i princippet enig i Kommissionens forslag, men ønsker at understrege følgende:

2.4.1. Diagnostisk manual — Kommissionen bør fremskynde sit arbejde desangående. Umiddelbart mener ØSU, at forslaget til håndbogen går i den rigtige retning.

2.4.2. Indarbejdelse i teksten af foranstaltninger vedrørende sæd, æg eller embryoner hilses velkommen.

2.4.3. Genopretningen af bedriften ved hjælp af kontrolsvin eller alternative arter hilses velkommen.

2.4.4. Reglerne for »kontakt«- og nabobedrifter hilses velkommen.

2.4.5. Målet med forslaget er at supplere og ikke at erstatte de tidligere direktiver. Derfor er det godt, at ændringerne og tilføjelserne til teksten understreges.

⁽¹⁾ EFT C 83 af 30.3.1987, s. 3 og EFT C 40 af 17.2.1992, s. 87.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Betragtning (6)

Ved forekomst af udbrud af CSF og forebyggelse af yderligere spredning bør muligheden for at aflive kontaktbesætninger nævnes for vaccination.

3.2. Definition på vildtlevende svin (vildsvin) og områder med stor svinebelægningsgrad

3.2.1. I artikel 2, litra a) og b) gives en definition på vildtlevende svin. I sammenligning med det tidligere direktiv er grunden til ændringen formodentlig at sikre, at alle vilde svin falder ind under denne definition. ØSU mener, at alle svin, der ikke holdes eller opdrættes på en bedrift, bør klassificeres som »vildtlevende«.

3.2.2. I artikel 2, litra u) bliver et »område med stor svinebelægningsgrad« defineret som et område med en radius på 10 kilometer omkring en bedrift med svin, som mistænkes for eller vides at være inficeret med klassisk svinepestvirus. Svinebelægningsgraden er på over 800 svin pr. km². Samtidig skal den pågældende bedrift enten ligge i en region, hvor belægningsgraden af svin er på over 300 pr. km², jf. direktivet om samhandelen med levende dyr, 64/432/EØF, eller inden for en afstand på under 20 km fra en sådan region. En mere enkel definition af »område med en stor belægningsgrad af svin« ville være ønskelig.

3.3. Artikel 2 og 7 og bilag V — kontaktbedrifter

3.3.1. En kontaktbedrift defineres som en bedrift, hvor CSF kan være ført ind som følge af beliggenheden eller via svin, personer eller køretøjer eller på anden måde, også i forbindelse med nærbeliggenhed til andre bedrifter inden for en radius af 20 kilometer omkring et område med stor svinebelægningsgrad. I dele af EU findes der betydelige områder med stor »svinebelægningsgrad«, der kan falde ind under denne definition.

3.3.2. Artikel 7 (og bilag V) åbner mulighed for aflivning af svin på kontaktbedrifter, inden der foreligger en officiel CSF-bekræftelse af, at virus eller antistoffer er til stede. Dette er vigtigt for at begrænse spredningen af de første udbrud i et område (region).

3.3.3. Bilag V beskriver hovedkriterierne for beslutningen om at aflive svin på kontaktbedrifter, herunder »flytninger af

svin fra udbrudsstedet til kontaktbedrifter efter det tidspunkt, hvor virusen sandsynligvis er ført ind på den inficerede bedrift«. Anden direkte kontakt som fælles brug af redskaber i stalden eller lignende bør også berettige til gradvis genindsættelse af svin.

3.3.4. Definitionen på kriterier for nedslagning af de såkaldte kontaktbesætninger, herunder »nabobesætninger« er allerede blevet indarbejdet i udryddelsesstrategien. Ikke desto mindre bør udryddelsesstrategien yderligere intensiveres i det lokale område omkring en inficeret bedrift. Udryddelsesstrategien bør derfor altid inkludere nedslagning af besætninger inden for 1 000 m fra den inficerede bedrift, med mindre specielle omstændigheder taler for noget andet.

3.4. Artikel 11 — Overvågningsområdet (en radius på mindst 10 km)

3.4.1. Overvågningsområdet kan evt. ophæves, hvis f.eks. svinene på alle bedrifter har undergået kliniske undersøgelser, og om nødvendigt laboratorieundersøgelser. Efter de nuværende bestemmelser, skal der foretages serologiske undersøgelser af et repræsentativt antal prøver fra besætningerne, inden overvågningsområdet kan ophæves. Efter ØSU's mening bør en screening af et repræsentativt antal besætninger frem over være obligatorisk for at minimere risikoen for at overse svin uden klare kliniske symptomer.

3.4.2. ØSU godkender artikel 8, 9 og 10 vedrørende epidemiologiske undersøgelser, beskyttelse og overvågningsområder.

3.5. Artikel 19 og bilag VI — Vaccination

3.5.1. I stk. 2 henvises der til bilag VI, som beskriver hovedkriterierne for anvendelsen af nødvaccination. Det er ikke klart, om et eller flere af disse kriterier skal opfyldes. Ydermere bør det præciseres, at nedslagningsmetoden til enhver tid er at foretrække frem for vaccination; at nødvaccination bør undgås, og at andre mulige foranstaltninger så som aflivning af svin på kontaktbedrifter, forbud mod flytninger af levende dyr (bortset fra minimumsområder osv.) bør styrkes, inden der skrives til vaccination.

3.5.2. Nødvaccination bør indføres på basis af en tidligere debat i Den Stående Veterinærkomité, (artikel 26).

3.5.3. I stk. 9 beskrives betingelserne for evt. brug af markør vaccine. Tilstedeværelsen af en godkendt markør vaccine, den internationale accept og den hidtidige vaccinationspraksis bør være afgørende for, om der skal vaccineres. Dette er vigtigt i forhold til EU's eksport, så det sikres, at brugen af markør vaccine i en region ikke bringer eksporten fra andre EU-regioner i fare.

4. Konklusioner

4.1. Fair og rimelig kompensation til landmænd, der har lidt økonomisk tab som følge af sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger, er et vigtigt element i enhver sygdomsbekæmpelsesplan.

4.2. Det er vigtigt, at direktiv 92/102/EØF om »identifikation og registrering af dyr« bliver passende gennemført, så det

sikres, at alle relevante myndigheder har fuldt kendskab til beliggenheden og belægningsgraden af svinebestande.

4.3. ØSU hilser forslaget velkommen, da det giver mulighed for at introducere en markør vaccine mod CSF under visse begrænsede omstændigheder.

4.4. ØSU finder det vigtigt, at alle handelsmæssige følger afklares først.

4.5. ØSU fremhæver, at der hidtil ikke er blevet godkendt nogen markør vaccine, og at der overhovedet ikke eksisterer nogen diskriminatoriske prøver. Udarbejdelsen af dette regelsæt kan dog være en rettesnor for potentielle vaccineproducenter.

4.6. Den Stående Veterinærkomité skal konsulteres, inden vaccination finder sted.

Bruxelles, den 24. januar 2001.

Göke FRERICHS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1258/1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og af forskellige andre forordninger om denne politik«

(2001/C 123/17)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 12. september 2000 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Rudolf Strasser til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 20. december 2000.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 378. plenarforsamling af 24.-25. januar 2001, mødet den 24. januar, følgende udtalelse med 74 stemmer for, 1 stemme imod og 6 stemmer hverken for eller imod.

1. Indledning

1.1. Kommissionen foreslog den 26. juli 2000 en radikal revision af EU's finansforordning. Forslagets primære mål var at forenkle og omstrukturere den eksisterende finansforordning. Den nugældende finansforordning blev vedtaget for over 20 år siden.

1.2. 1977-udgaven er blevet ændret 14 gange: for det første for at afspejle institutionelle ændringer (Maastricht- og Amsterdam-traktaterne, finansiering til fordel for EFTA-landene inden for rammerne af EØS) og for det andet for at sikre en strammere forvaltning af EU's budgetmidler.

1.3. Kommissionen mener, at alle principper og væsentlige bestemmelser for budget- og finansforvaltningen bør samles